

DOSAR NR. [REDACTED]

Inscris de CAS 498/07-03.2010

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A IX-A
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă nr. 1419

ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA : 30.04.2010

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea cauzei de contencios administrativ privind pe reclamanta SC [REDACTED] SRL în contradictoriu cu pârătele AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR – DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE BUCUREȘTI – SERVICIUL ANTIFRAUDĂ FISCALĂ ȘI VAMALĂ BUCUREȘTI și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică de la 16.04.2010, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când Tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea succesiv la 23.04.2010 și la data de astăzi, când a hotărât următoarele.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra acțiunii în contencios administrativ de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului [REDACTED] București sub nr. [REDACTED], reclamanta S.C. [REDACTED] S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală – Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București, a solicitat anularea deciziei de impunere nr. [REDACTED], a raportului de inspecție fiscală nr. [REDACTED] și a documentului cu rezultatul acțiunii de inspecție fiscală, ca fiind nelegale și netemeinice.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat, în esență, că a făcut obiectul unui control fiscal ce a vizat perioada 01.01.2007 – 31.08.2008, în urma acestui control fiind întocmit raportul de inspecție fiscală ale cărui concluzii au stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. [REDACTED] și a documentului cu rezultatele acțiunii de inspecție fiscală. Reclamanta a învederat că beneficiază de scutire de accize, deoarece produsele sale întrunesc condițiile impuse de art. 200 alin. 1 lit. f și g, precizând că prin adresa nr. [REDACTED]/14.08.2008 a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, adresată Autorității Naționale a Vămilelor, s-a stabilit că produsele din plante medicinale și aromatice sunt definite ca suplimente alimentare și sunt utilizate în scopul menținerii stării de sănătate a populației.

În drept, au fost invocate dispozițiile O.G. nr. 92/2003 și art. 399 și urm. C.pr.civ.

Prin sentința civilă nr. [REDACTED] pronunțată de Judecătoria Sectorului [REDACTED] București, a fost admisă excepția de necompetență materială și s-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București.

Pe rolul Tribunalului București – Secția a IX - a Contencios administrativ și fiscal, dosarul a fost înregistrat sub nr. [REDACTED].

Prin notele scrise depuse la dosar la termenul de judecată din 24.04.2009, pârâta Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, arătând că instanța de contencios administrativ nu se poate pronunța asupra anulării actului administrativ fiscal înaintea

epuizării procedurii prealabile prevăzute de art. 205 și 206 din O.G. nr. 92/2003 privind C.pr.fisc.

La termenul de judecată din 05.06.2009, reclamanta a depus cerere modificatoare, solicitând în contradictoriu cu pârâții Autoritatea Națională a Vămirilor – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București și Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, anularea deciziei nr. 10/14.01.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, a deciziei de impunere nr. [REDACTAT] și raportului de inspecție fiscală nr. [REDACTAT], precum și suspendarea executării deciziei de impunere nr. [REDACTAT].

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că decizia de impunere a fost emisă cu nerespectarea condițiilor de procedură și de fond prevăzute imperativ de lege, fiind încălcat principiul dreptului de a fi ascultat prevăzut de art. 9 din O.G. nr. 92/2003 privind C.pr.fisc., precum și cu nerespectarea elementelor obligatorii ale actului administrativ fiscal stabilite de art. 43 C.pr.fisc.

Pe fondul cauzei, reclamanta a învederat că pretinsa schimbare de legislație invocată de către pârâtă nu există în realitate, fiind vorba de o schimbare a interpretării legislației, care însă nu poate fi opusă contribuabilului care cu bună-credință s-a întemeiat în continuare pe soluția emisă anterior de organul fiscal. Reclamanta precizează că a depus cererea pentru eliberarea autorizației de utilizator final pentru anul 2007 în luna decembrie 2006, anterior aderării la Uniunea Europeană, astfel că, potrivit principiilor generale de aplicare a legii în timp, cererea ar fi trebuit să fie soluționată potrivit legislației în vigoare la data la care a fost înregistrată.

Reclamanta susține că în cazul în care suplimentele nutritive nu sunt asimilate medicamentelor din punctul de vedere al legislației fiscale, ci alimentelor, alcoolul etilic utilizat la producerea acestora trebuie să fie în continuare scutit de la plata accizelor, în baza art. 200 lit. g C.fisc., poziția exprimată de pârâta DGFPMB în decizia de soluționare a contestației contravenind principiului stabilit de art. 13 C.pr.fisc. Reclamanta mai arată că interpretarea și aplicarea legii de către organul fiscal încalcă Directiva 92/83/CEE privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice, precum și principiul rolului activ al organului fiscal prevăzut de art. 7 C.pr.fisc.

În cuprinsul cererii modificatoare, reclamanta a invocat și excepția de nelegalitate a pct. 22 alin. 9 din normele metodologice pentru aplicarea Titlului VII din Codul fiscal, arătând că prin aceste prevederi se restrânge câmpul de aplicare al art. 200 alin. 1 lit. d C.fisc.

În temeiul art. 16 ind. 1 din Legea nr. 554/2004, la termenul de judecată din 05.06.2009 a fost introdusă în cauză în calitate de pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, emitentă a deciziei nr. 10/14.01.2009.

La termenul de judecată din 16.10.2009, reclamanta a învederat că nu mai înțelege să susțină excepția de nelegalitate a pct. 22 alin. 9 din normele metodologice pentru aplicarea Titlului VII din Codul fiscal.

Prin încheierea de ședință publică din 30.10.2009, instanța a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării deciziei de impunere nr. [REDACTAT].

Împotriva acestei încheieri reclamanta a declarat recurs, respins ca tardiv formulat prin decizia civilă nr. [REDACTAT] pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VIII –a Contencios administrativ și fiscal.

În conformitate cu art. 137 alin. 1 C.pr.civ., analizând cu prioritate excepția inadmisibilității acțiunii invocată de către pârâta Autoritatea Națională a Vămirilor – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București, tribunalul o va respinge, având în vedere că reclamanta a urmat procedura prealabilă prevăzută art. 205 C.pr.fisc., s-a adresat cu contestație organului fiscal și a solicitat anularea deciziei nr. 10/14.01.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, după cum a precizat în cererea modificatoare depusă la dosar.

Pe fondul cauzei, analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTAT], organele de control ale Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale București au constatat că reclamanta

s-a aprovizionat în perioada 01.01.2007 – 31.07.2008 cu alcool etilic rafinat de la SC [REDACTED] SRL, în regim de scutire de la plata accizelor.

Aprovizionarea s-a realizat în baza autorizațiilor de utilizator final nr. 1/29.01.2007 și nr. 9/20.02.2008 eliberate de Administrația Finanțelor Publice Sector în scopul prevăzut la art. 200 alin. 1 lit. d C.fisc., respectiv în baza autorizației de utilizator final nr. 2/29.01.2007 eliberată pentru scopul prevăzut la art. 200 alin. 1 lit. b C.fisc., întrucât alcoolul etilic a fost utilizat de reclamantă în procesul de producție al suplimentelor nutritive, iar acestea nu reprezintă medicamente și nu se încadrează în prevederile Titlului XII din Legea nr. 95/2006. Organele de control au concluzionat că alcoolul etilic aprovizionat pentru medicamente a fost folosit cu încălcarea dispozițiilor legale în materie, motiv pentru care au stabilit în sarcina reclamantei obligații de plată în sumă de [REDACTED] lei reprezentând accize și majorări de întârziere aferente, prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. [REDACTED].

Reclamanta a formulat contestație împotriva deciziei de impunere nr. [REDACTED], iar prin decizia nr. 10/14.01.2009, organul de soluționare a contestației din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București a respins contestația, soluție pe care tribunalul o consideră legală și temeinică.

Astfel, potrivit art. 200 alin. 1 lit. d C.fisc., sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice prevăzute la art. 162, atunci când sunt utilizate pentru producerea de medicamente, iar alin. 2 al aceluiași articol stabilește că modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. 1, precum și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin norme.

În sensul celor arătate, conform pct. 22 alin. 9 din Normele Metodologice date în aplicarea Titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind C.fisc., în cazul scutirii prevăzută la art. 200 alin. 1 lit. d C.fisc., este scutit numai alcoolul etilic utilizat pentru producția de medicamente așa cum sunt definite în Directivele 2001/82/CEE și 2001/83/CEE, iar potrivit alin. 14 și 18, în toate situațiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizației de utilizator final, care se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

Din interpretarea dispozițiilor legale menționate, rezultă că accizele sunt datorate pentru orice produs accizabil, inclusiv în situația în care acesta are dreptul de a fi scutit de accize, dacă produsul respectiv este utilizat în orice alt scop care nu este în conformitate cu scutirea care i-a fost acordată. În cazul alcoolului etilic, scutirea poate fi acordată direct utilizatorilor, numai în baza autorizațiilor de utilizator final, eliberate pentru achiziționarea acestuia la prețuri fără accize de la antrepozitarii fiscali, într-unul din scopurile prevăzute la art. 200 alin. 1 C.fisc.

În speță, în ceea ce privește alcoolul etilic pentru care a fost eliberată autorizația de utilizator final în temeiul art. 200 alin. 1 lit. d C.fisc., în mod corect au reținut organele de control faptul că reclamanta nu a folosit alcoolul etilic pentru producerea de medicamente întrucât suplimentele nutritive nu sunt încadrate în categoria medicamentelor.

Astfel, în raport de definiția dată termenului de medicament de art. 1 pct. 2 din Directiva 2001/83/CEE, transpusă și la art. 695 din Titlul XVII din Legea nr. 95/2006, precum și de definirea termenului de suplimente alimentare, prevăzut la art. 2 lit. a din Normele privind suplimentele alimentare, aprobate prin O.M.S.P. nr. 1069/2007, rezultă că suplimentele nutritive nu se încadrează în categoria medicamentelor, întrucât sunt definite și supuse unor regimuri de autorizare și comercializare distincte, definite ca atare în legislația internă și comunitară. Totodată, suplimentele nutritive nu pot fi considerate nici medicamente tradiționale din plante, având în vedere că acestea din urmă se încadrează în categoria medicamentelor, fiind supuse regimului specific de autorizare și introducere pe piață, astfel cum rezultă din Directiva 2004/24/CEE de modificare a Directivei 2001/83/CEE, în ceea ce privește medicamentele tradiționale din plante.

În ceea ce privește precizările exprimate de Ministerul Finanțelor Publice cu adresa nr. [REDACTED]/28.02.2005 (fila 107), acestea se referă la perioada 01.01.2004 – 31.12.2006, în care suplimentele nutritive care erau avizate de Ministerul Sănătății puteau fi considerate produse medicamentoase de uz uman, alcoolul etilic utilizat pentru producerea acestora fiind scutit de

la plata accizelor. În speță, inspecția fiscală a vizat perioada 01.01.2007 – 31.07.2008, când legislația română privind accizele trebuie să respecte cerințele directivelor europene în materie, care prevăd în mod expres faptul că alcoolul etilic este scutit de accize atunci când se folosește pentru producția de medicamente, care se încadrează în definițiile date prin codurile comunitare aplicabile în materie. În acest sens, la pct. 22 alin. 9 din Normele Metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, modificate prin H.G. nr. 1861/2006, s-a prevăzut în mod expres că scutirea vizează producția de medicamente astfel cum acestea sunt definite în Directivele 2001/82/CEE și 2001/83/CEE, prevedere care nu exista în legislația anterioară anului 2007.

De asemenea, în mod corect au constatat organele de control că este neîntemeiată susținerea reclamantei în sensul că suplimentele nutritive beneficiază oricum de scutire de accize în temeiul art. 200 alin. 1 lit. f și g, chiar și în situația în care nu sunt considerate medicamente, pe motiv că pot fi considerate ca fiind alimente sau produse utilizate în farmacii și spitale.

Astfel, așa cum s-a arătat, scutirea se acordă numai pe baza autorizațiilor de utilizator final, în care se prevede că aceasta permite achiziționarea unei anumite cantități de produs accizabil într-unul din scopurile prevăzute de art. 200 alin. 1 C.fisc., iar în situația în care produsul este utilizat în orice alt scop care nu este conform scutirii acordate, acciza devine exigibilă și trebuie plătită la bugetul de stat, conform art. 195 lin. 2 C.fisc.

Pentru considerentele expuse, reținând că reclamanta nu poate beneficia de scutire de accize pentru alcoolul etilic utilizat în alt scop decât cel prevăzut în autorizația de utilizator final, văzând și dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța va respinge acțiunea reclamantei ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge excepția inadmisibilității.

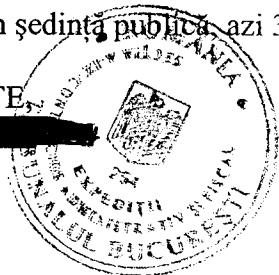
Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC [REDACTAT] SRL cu sediul în București, sect. [REDACTAT], în contradictoriu cu pârătele AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR – DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE BUCUREȘTI – SERVICIUL ANTIFRAUDĂ FISCALĂ ȘI VAMALĂ BUCUREȘTI cu sediul în București, sect. 6, str. Alexandru Ivasiuc nr. 34-40, și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI cu sediul în București, sect. 2, str. Prof.Dr.Dimitrie Gerota nr. 13, ca neîntemeiată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 30.04.2010

PREȘEDINTE,

[REDACTAT]

GREFIER,

[REDACTAT]